

Václav Veselý

O jedné období Waringova problému

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 62 (1933), No. 4-5, 123--127

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/123908>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1933

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

O jedné obdobě Waringova problému.

Napsal Václav Veselý.

-(Došlo 2. října 1932.)

Jde o problém: Najíti je nejmenší číslo celé a kladné $\bar{g}(k)$ takové, že každé číslo z množství M je algebraickým součtem $\bar{g}(k)$ anebo méně čísel z množství N , při čemž v množství M jsou všechna celá čísla > 0 a v množství N čísla $\pm x^k$ pro všechna celá $x > 0$. Při tom k je celé číslo > 0 .

V dalším bude řešen tento problém pro $k = 2$ (v triviálním případě $k = 1$ je zřejmě $\bar{g}(1) = 1$) a pak bude dokázána věta 1.: Každé číslo z množství M je algebraickým součtem P anebo méně čísel z množství N , kdež P je celé kladné číslo závislé jen na k .

Je ovšem zřejmo z definice čísla $\bar{g}(k)$ a čísla $\bar{g}(k)$ vystupujícího u problému Waringova, že z věty Waring-Hilbertovy plyne bezprostředně věta 1., ale v dalším bude proveden důkaz věty 1. neodvisle od věty Waring-Hilbertovy a k tomu jednodušší.

Poznámka: V literatuře se tento problém již také vyskytl a to pro $k = 3$. V L'Intermédiaire des Mathématiciens sv. 1 (1894), str. 25, předložil G. Oltramare problém: Každé celé číslo je algebraickým součtem 5 anebo méně krychlí celých čísel. Řešení Friocourta, Lemoinea, Teilheta a Frelana je ve sv. 1 (1894), str. 165—166, 244 a ve sv. 2 (1895), 325. Dále v článku An elementary note upon Waring's problem for cubes, positive and negative, The Mes. of Math., sv. 51 (1922), str. 177—186 dokázal H. W. Richmond, že 75% všech celých čísel lze vyjádřiti jako algebraický součet 4 anebo méně krychlí celých čísel.

$$k = 2.$$

Věta 2.: Celá kladná čísla tvaru $4 \cdot r$, $4 \cdot r + 1$, $4 \cdot r + 3$ se dají, kdežto tvaru $4 \cdot r + 2$ se nedají vyjádřiti jako rozdíl čtverců dvou celých čísel.

Důkaz: Jde vlastně o řešení rovnice

$$x^2 - y^2 = s \tag{1}$$

celými čísly x, y , kdež s je celé číslo > 0 . Rovnici (1) lze předně dát tvar

$$(x - y) \cdot (x + y) = s$$

a tedy, značí-li d dělitele čísla s , musí býti

$$x - y = d \quad \text{a} \quad x + y = \frac{s}{d},$$

$$\text{z čehož řešení rovnice} \quad x = \frac{d + \frac{s}{d}}{2}, \quad y = \frac{\frac{s}{d} - d}{2}.$$

Má tedy rovnice (1) řešení v celých číslech x, y tehdy a jen tehdy, když oba dělitelé čísla s, d i s/d jsou buď čísla lichá nebo sudá. Avšak číslo celé s dá se vyjádřit jako součin dvou lichých čísel tehdy a jen tehdy, když je samo tvaru buď $4 \cdot r + 1$ anebo tvaru $4 \cdot r + 3$ a jako součin dvou čísel sudých tehdy a jen tehdy, když je tvaru $4 \cdot r$, ale nelze takové vyjádření najíti, je-li s tvaru $4 \cdot r + 2$, c. b. d.

Věta 3.: $\bar{g}(2) = 3$.

Důkaz: 1. Celá kladná čísla tvaru $4 \cdot r, 4 \cdot r + 1, 4 \cdot r + 3$ dají se podle věty 2. vyjádřit jako rozdíl dvou čtverců celých kladných čísel. Čísla tvaru $4 \cdot r + 2$ dají se psát ve tvaru $1^2 + 4 \cdot r + 1 = 1^2 + x_1^2 - x_2^2$.

Tudíž $\bar{g}(2) \leq 3$.

2. Číslo 6 není čtvercem celého kladného čísla, je tvaru $4 \cdot r + 2$ a tedy podle věty 2. není rozdílem 2 čtverců celých kladných čísel. Není ale také součtem 2 čtverců celých kladných čísel. Tudíž $\bar{g}(2) \geq 3$.

Tedy

$$\bar{g}(2) = 3.$$

c. b. d.

Důkaz věty 1.

Věta 4.: *At jsou m, n, r jakákoli celá kladná čísla, platí vždy identita v x_1, \dots, x_r*

$$(x_1^n + \dots + x_r^n)^m = \sum_{i=1}^Q R_{1,i} (c_{i,1} \cdot x_1 + \dots + c_{i,r} \cdot x_r)^{n \cdot m}, \quad (2)$$

kdež celá čísla $c_{i,j}$ jsou vybrána z $(n \cdot m + 1)$ libovolných navzájem různých celých čísel a racionální čísla $R_{1,i}$ a celé kladné číslo Q jsou závislá jen na m, n, r .

Důkaz: 1. Nejprve, že k $(n \cdot m + 1)$ libovolným celým navzájem různým číslům β_i lze udati $(n \cdot m + 1)$ racionálních čísel σ_v splňujících soustavu $(n \cdot m + 1)$ rovnic

$$\sum_{i=1}^{nm+1} \sigma_i \cdot \beta_i^n = c_v \quad v = 0, 1, \dots, n \cdot m, \quad (3)$$

$$\text{kdež} \quad c_v = \begin{cases} \frac{v!}{\left(\frac{v}{n}\right)!} & v \equiv 0 \\ 0 & v \not\equiv 0 \end{cases} \quad \text{pro} \quad (\text{mod. } n). \quad (4)$$

To je zřejmo, neboť je to soustava $(n \cdot m + 1)$ rovnic lineárních o $(n \cdot m + 1)$ neznámých a determinant je $\neq 0$ vzhledem k volbě čísel β_i .

2. Nyní podle polynomiékové věty je vzhledem k (3) a (4)

$$\begin{aligned}
 & \sum_{j_1, \dots, j_r=1}^{n \cdot m + 1} \sigma_{j_1} \dots \sigma_{j_r} (\beta_{j_1} x_1 + \dots + \beta_{j_r} x_r)^{n \cdot m} = \\
 &= (n \cdot m)! \cdot \sum_{j_1, \dots, j_r=1}^{n \cdot m + 1} \sigma_{j_1} \dots \sigma_{j_r} \sum_{\substack{\mu_1 + \dots + \mu_r = n \cdot m \\ \mu_i \geq 0}} \prod_{i=1}^r \frac{x_i^{\mu_i} \beta_{j_i}^{\mu_i}}{\mu_i!} = \\
 &= (n \cdot m)! \sum_{\substack{\mu_1 + \dots + \mu_r = n \cdot m \\ \mu_i \geq 0}} \prod_{i=1}^r \frac{x_i^{\mu_i}}{\mu_i!} \sum_{j=1}^{n \cdot m + 1} \sigma_j \cdot \beta_j^{\mu_i} = \\
 &= (n \cdot m)! \sum_{\substack{v_1 + \dots + v_r = n \cdot m \\ v_i \geq 0}} \prod_{i=1}^r \frac{x_i^{n \cdot v_i}}{(n \cdot v_i)!} \cdot \sum_{j=1}^{n \cdot m + 1} \sigma_j \cdot \beta_j^{n \cdot v_i} = \\
 &= (n \cdot m)! \sum_{\substack{v_1 + \dots + v_r = n \cdot m \\ v_i \geq 0}} \prod_{i=1}^r \frac{x_i^{n \cdot v_i}}{(n \cdot v_i)!} \frac{(n \cdot v_i)!}{v_i!} = \\
 &= c_{m \cdot n} \cdot m! \sum_{\substack{v_1 + \dots + v_r = n \cdot m \\ v_i \geq 0}} \prod_{i=1}^r \frac{x_i^{n \cdot v_i}}{v_i!} = c_{m \cdot n} (x_1^n + \dots + x_r^n)^m.
 \end{aligned}$$

Věta tedy platí, jestliže c_{i_1}, \dots, c_{i_r} je libovolná kombinace r -té třídy z $(n \cdot m + 1)$ libovolných celých navzájem různých čísel β_i , $R_{i,i} = \frac{\sigma_{j_1} \cdot \sigma_{j_2} \dots \sigma_{j_r}}{c_{m \cdot n}}$ jsou racionální a závislá jen na m a libovolných číslech β_i , $Q = (n \cdot m + 1)^r$ závisí rovněž jen na m , n , r , c. b. d.

Věta 5.: *At' jsou m , n a r jakákoli celá kladná čísla, platí vždy identita v x_1, \dots, x_r*

$$(\varepsilon_1 \cdot x_1^n + \dots + \varepsilon_r \cdot x_r^n)^m = \sum_{i=1}^S R_{2,i} (d_{i,1}^n x_1^n + \dots + d_{i,r}^n x_r^n)^m, \quad (5)$$

kdež $\varepsilon_i = \pm 1$, $i = 1, \dots, r$, celá kladná čísla $d_{i,j}$ jsou vhodně volená a na číslech x_i nezávislá, racionální čísla $R_{2,i}$ a celé kladné číslo S závisí jen na m , n , r a ε_i , $i = 1, \dots, r$.

Důkaz: 1. Jestliže $\varepsilon_i = +1$ pro $i = 1, \dots, r$, je věta dokázána.

2. Jestliže pro $v < r$ hodnot i je $\varepsilon_i = -1$, pak lze bez újmy obecnosti vzít $\varepsilon_i = +1$ pro $i = 1, \dots, r - v$ a $\varepsilon_i = -1$ pro

$i = r - v + 1, \dots, r$. Buď nyní položeno nejprve

$$\begin{aligned} & (\varepsilon_1 \cdot x_1^n + \dots + \varepsilon_{r-1} x_{r-1}^n - x_r^n)^m = \\ & = \sum_{i=1}^{m+1} \tau_{i,1} \{ \alpha_{i,1}^n (\varepsilon_1 \cdot x_1^n + \dots + \varepsilon_{r-1} \cdot x_{r-1}^n) + x_r^n \}^m, \end{aligned} \quad (6)$$

kdež $\alpha_{i,1}$ jsou libovolná navzájem různá celá kladná čísla. Rozvnutím podle mocnin x_r na obou stranách a porovnáním koeficientů u jednotlivých mocnin x_r plyne soustava $m + 1$ rovnic

$$\sum_{i=1}^{m+1} \tau_{i,1} \cdot \alpha_{i,1}^{n \cdot j} = (-1)^{m-j}, \quad j = 0, 1, \dots, m.$$

Ta má vždy řešení v racionálních číslech $\tau_{i,1}$ závislých jen na m, n , protože determinant soustavy $\neq 0$ vzhledem k volbě čísel $\alpha_{i,1}$.

Na pravé straně (6) je nyní již jen pro $(v - 1)$ hodnot i $\varepsilon_i = -1$. Opakuje-li se tedy tento postup $(v - 1)$ -krát s každým výrazem na pravé straně (6), dostane se identita (5). Při tom budou čísla $R_{2,i}$ součiny v čísel $\tau_{i,j}$, tedy racionální čísla závislá jen na m, n, r, ε_i , $i = 1, \dots, r$, čísla $d_{i,j}$ budou součiny celých kladných čísel $\alpha_{i,j}$, která jsou libovolná, ale pro určité j navzájem různá a $S = (m + 1)^v$ závisí jen na $m, n, r, \varepsilon_i, i = 1, \dots, r$, c. b. d.

Věta 6.: *At jsou m, n a r jakákoli celá čísla > 0 , platí vždy identita v x_1, \dots, x_r*

$$(\varepsilon_1 \cdot x_1^n + \dots + \varepsilon_r \cdot x_r^n)^m = \sum_{i=1}^T R_{3,i} (e_{i,1} x_1 + \dots + e_{i,r} x_r)^{n \cdot m}, \quad (7)$$

kdež celá čísla $e_{i,j}$ jsou vhodně volená a na x_i nezávislá, racionální čísla $R_{3,i}$ a celé kladné číslo T závisí pouze na m, n, r a $\varepsilon_i, i = 1, \dots, r$.

Důkaz: Podle věty (5) a (4)

$$\begin{aligned} (\varepsilon_1 \cdot x_1^n + \dots + \varepsilon_r \cdot x_r^n)^m &= \sum_{i=1}^S R_{2,i} (d_{i,1}^n x_1^n + \dots + d_{i,r}^n x_r^n)^m = \\ &= \sum_{i=1}^S R_{2,i} \sum_{j=1}^Q R_{1,i} (c_{j,1} d_{i,1} x_1 + \dots + c_{j,r} d_{i,r} x_r)^{n \cdot m}. \end{aligned}$$

Tedy čísla $e_{p,q} = c_{j,q} \cdot d_{i,q}$ nezávisí na x_i , racionální čísla $R_{3,i} = R_{1,i} \cdot R_{2,i}$ závisí jen na $m, n, r, \varepsilon_i, i = 1, \dots, r$ a stejně i $T = Q \cdot S$, c. b. d.

Důkaz věty 1.: Z identity (7) pro $m = k - 1 > 1, r = k + 1$ a pro $n = 2$ plyne $(k - 2)$ -násobným derivováním, a to po prvé podle x_{k+1} , po druhé podle x_k , atd. až po $(k - 2)$ -té podle x_4 a dělením $(k - 1)! \cdot \varepsilon^{k-2} \cdot \prod_{j=4}^{k+1} \varepsilon_j$

$$(\varepsilon_1 \cdot x_1^2 + \dots + \varepsilon_3 \cdot x_3^2 + \varepsilon_4 \cdot x_4^2 + \dots + \varepsilon_{k+1} \cdot x_{k+1}^2) \cdot \prod_{j=4}^{k+1} x_j = \Sigma'(x),$$

kdež $\Sigma'(x)$ značí celé kladné číslo $= \sum_{i=1}^A a_i \cdot P_i^k$, při čemž celé kladné číslo A a racionální čísla a_i závisí jen na k , čísla P_i jsou celá a kladná.

Jestliže nyní $x_4 = x_5 = \dots = x_{k+1} = 1$

$$a \quad \varepsilon_{2i} = 1, \quad i = 2, 3, \dots, \left[\frac{k+1}{2} \right],$$

$$\varepsilon_{2i+1} = -1, \quad i = 2, 3, \dots, \left[\frac{k}{2} \right],$$

$$\text{pak je} \quad \varepsilon_1 \cdot x_1^2 + \dots + \varepsilon_3 \cdot x_3^2 + \left[\frac{k+1}{2} \right] - \left[\frac{k}{2} \right] = \Sigma'(k).$$

Na levé straně je vzhledem

$$\begin{aligned} \left[\frac{k+1}{2} \right] - \left[\frac{k}{2} \right] &= 1, & k &\equiv 1 \\ & & & \pmod{2} \\ \left[\frac{k+1}{2} \right] - \left[\frac{k}{2} \right] &= 0, & k &\equiv 0 \end{aligned}$$

a vzhledem k větě 3. libovolné celé kladné číslo > 1 . Z toho ale vzhledem k významu $\Sigma'(k)$ plyne věta 1, c. b. d.

*

Sur un problème analogue à celui de Waring.

(Extrait de l'article précédent.)

Il s'agit du problème suivant: Trouver le moindre nombre entier et positif $\bar{g}(k)$ tel que chaque nombre entier et positif soit la somme algébrique de $\bar{g}(k)$ ou moins de nombres d'un ensemble N , qui contient tous les nombres $\pm x^k$ pour x entier et positif. L'auteur fait voir que $\bar{g}(2) = 3$ et il démontre de plus que $\bar{g}(k)$ n'est qu'une fonction de k .